

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6817206309
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2017:6817206309.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, IČO: 47 232 480, sídlo Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, zastúpený Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., IČO: 47 232 471, sídlo Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: B. U., H.. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XXX, XXX XX Q., o zaplatenie 194,42 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Revúca č.k. 6C/31/2017-13 zo dňa 29.09.2017 v celom rozsahu.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 194,42 Eur, úhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 Eur, a náhradu trov konania vo výške 49,02 Eur (súdny poplatok 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 32,52 Eur), všetko v mesačných splátkach vo výške 20,- Eur splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc od 30.11.2017 do zaplatenia pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky riadne a včas.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 27.09.2017 proti žalovanému domáhal zaplatenia 194,42 Eur na tom skutkovom základe, že žalovaný nezaplatil úhrady podľa zákona č. 340/2012 Z. z., žalovaná suma pozostávala s dlžných úrad vo výške 177,42 Eur a pokuty 17,- Eur, okrem toho sa žalobca domáhal zaplatenia náhrady nákladov spočívajúcich v poštovnom 1,45 Eur.

2. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom č.k. 6C/31/2017-13 zo dňa 29.09.2017, ktorým podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel, a proti ktorému podal žalovaný včas odpor odôvodnený tým, že žalovanú sumu uznáva, ale jeho príjmom je iba minimálna mzda, jeho manželka je nezamestnaná, preto nie je schopný zaplatiť celý dlh naraz, ale iba v mesačných splátkach po 20,- Eur. Takto odôvodneným odporom žalovaný navrhoval, aby súd o lehote na plnenie rozhodol tak, že dlh bude zaplatený v primeraných splátkach. Odpor proti platobnému rozkazu má podľa § 267 ods. 1 a ods. 2 písm. c) CSP obsahovať aj vecné odôvodnenie. Za takéto odôvodnenie je potrebné považovať aj žiadosť žalovaného o zaplatenie dlhu v splátkach, pretože kým pri rozhodnutí vo veci samej formou rozsudku môže súd okrem základnej lehoty na plnenie (tri dni od právoplatnosti) stanoviť aj lehotu dlhšiu alebo uložiť povinnosť zaplatiť dlh v splátkach (§ 232 ods. 3 a 4 CSP) zohľadňujúc tak aj pomery žalovanej strany, pri rozhodnutí vo veci platobným rozkazom súd ukladá povinnosť k zaplateniu dlžnej sumy v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu (§ 265 ods. 1 CSP) spravila bez vyjadrenia protistrany a bez bližšej znalosti individuálnych pomerov, ktoré môžu byť významné z hľadiska rozhodovania o dĺžke lehoty na plnenie. Jedinou možnosťou pre dlžníka zaviazaného na plnenie formou platobného rozkazu v lehote 15 dní od jeho doručenia ako dosiahnuť možnosť zaplatiť dlh v dlhšej lehote alebo v splátkach je podaním odporu dosiahnuť zrušenie platobného rozkazu. Ak by súd žalovanému odsúdenému na

plnenie formou platobného rozkazu odňal možnosť dosiahnuť zaplatenie dlhu v dlhšej lehote alebo v splátkach, nepovažujúc žiadosť o splátky dlhu za vecné odôvodnenie odporu proti platobnému rozkazu, došlo by k porušeniu ústavných práv (práva na súdnu ochranu a rovnosti) účastníkov konania odsúdených na plnenie formou platobného rozkazu (u ktorých by tak nebolo možné v odôvodnených prípadoch stanoviť lehotu dlhšiu alebo uložiť povinnosť zaplatiť dlh v splátkach) v porovnaní s účastníkmi konania odsúdenými na plnenie formou rozsudku. Preto súd podľa § 267 ods. 3 CSP v dôsledku včas podaného vecne odôvodneného odporu platobný rozkaz Okresného súdu Revúca č.k. 6C/31/2017-13 zo dňa 29.09.2017 v celom rozsahu zrušil.

3.Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu zo dňa 15.11.2017 navrhol podaný odpor žalovaného ako vecne neodôvodnený odmietnuť, eventuálne navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP a so zaplatením dlhu v splátkach nesúhlasil.

4.Žalovaný sa aj na pojednávaní vo veci vyjadril tak, že svoj záväzok voči žalobcovi v celom rozsahu uznáva. Zamestnaný je na Meste Revúca ako koordinátor na dobu jedného roka do apríla 2018, zarobí iba minimálnu mzdu. Jeho manželka nie je zamestnaná, má príjem iba z dávky v hmotnej núdzi vo výške 40,- Eur mesačne. Žalovaný žije v spoločnej domácnosti iba s manželkou, deti už majú dospelé. Okrem bežných výdavkov má žalovaný výdavky aj na telefón 30,- Eur mesačne, teraz na zimu musí kúpiť drevo asi za 270,- Eur, aj to bude splácať vo viacerých splátkach, lebo naraz schopný zaplatiť to tiež nie je, a spláca aj ďalšiu exekúciu. Preto je žalovaný schopný zaplatiť splátky iba po 20 Eur mesačne s tým, že prvú by zaplatil do konca mesiaca november 2017.

5.Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

Podľa § 285 CSP, odôvodnenie rozsudku pre uznanie nároku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre uznanie nároku.

6.Súd podľa § 282 CSP na návrh žalobcu rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie. Identifikácia procesného nároku je uvedená v odseku 1. odôvodnenia tohto rozsudku a dôvodom jeho vydania je uznanie žalovaného nároku žalovaným.

7.S ohľadom na rozhodnutie súdu vo veci rozsudkom pre uznanie, dokazovanie vo veci bolo vykonané iba pre určenie paričnej lehoty na základe žiadosti žalovaného o zaplatenie dlhu v splátkach, a to listinnými dôkazmi: potvrdenie úradu práce č. I. 27-28, potvrdenie o príjme č. I. 29, inkasný lístok č. I. 30, pričom súd vzal do úvahy aj žalobcom nespochybné tvrdenia žalovaného o jeho osobných, rodinných a príjmových pomeroch. Takto mal súd preukázané, že žalovaný je do apríla 2018 zamestnaný na dobu určitú ako koordinátor, dosahuje príjem vo výške minimálnej mzdy, t.j. 365,37 Eur mesačne v čistom, žalovaný žije v spoločnej domácnosti iba s nezamestnanou manželkou, ktorá má príjem iba z dávky v hmotnej núdzi 40,- Eur mesačne, deti už majú dospelé. Okrem bežných výdavkov žalovaný platí výdavky aj na telefón 30,- Eur mesačne, drevo na zimu asi za 270,- Eur, aj to však bude žalovaný splácať vo viacerých splátkach, lebo naraz schopný zaplatiť to tiež nie je, a spláca aj ďalšiu exekúciu.

8.Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, pri aplikácii zásady úspechu v konaní (§ 255 CSP) pri rozhodovaní o trovách konania by tak žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (konanie vo veci nebolo zastavené ani sčasti, preto aplikácia § 256 CSP neprichádza do úvahy). Okrem základných ustanovení o náhrade trov konania podľa zásady úspechu (§ 255 CSP) alebo podľa zásady zavinenia (§ 256 CSP) prichádza do úvahy aj aplikácia dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania preto nie je iba rozhodovanie podľa základných ustanovení (§ 255 a § 256 CSP) ale aj úvaha o možnej úprave rozsahu nároku na náhradu trov konania na základe dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pretože na tomto základe aj v celom rozsahu úspešný účastník konania môže mať nárok na náhradu trov konania iba čiastočný, alebo mu možno náhradu trov konania nepriznať aj úplne (ak ustanovenie § 257 CSP umožňuje nárok na náhradu trov konania nepriznať úplne, umožňuje tiež nepriznať nárok na náhradu trov konania aj sčasti - arg. a maiore ad minus). Aplikácia § 257 CSP až v štádiu konania o rozhodovaní o výške trov konania neprichádza do úvahy, pretože vyšší súdny úradník je viazaný rozhodnutím sudcu a už rozsudkom stanovený pomer nároku na náhradu trov konania nemôže zmeniť (v štádiu rozhodovania o výške náhrady trov konania možno posudzovať už iba účelnosť jednotlivito vykonaných procesných úkonov). Ustanovenie § 257 CSP je právnou normou s relatívne neurčitou hypotézou, ktorá prenecháva

súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade stanovil sám hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu okolností; ak bola hypotéza právnej normy vymedzená správne, nemôže byť rozhodnutie v rozpore so zákonom z dôvodu, že neboli objasnené okolnosti ďalšie, prípadne, že nebolo prihliadnuté k iným okolnostiam, ktoré v posudzovanom prípade nemožno považovať za podstatné či významné.

9.V predmetnej veci súd prvej inštancie zistil dôvody, pre ktoré žalobcovi, hoci bol v konaní úspešný v plnom rozsahu a jeho nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, by zodpovedala plná náhrada trov konania, nemožno priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, a to podľa § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Predmetom konania je iba drobný spor a žalobca podáva opakovane rovnako formulované návrhy v skutkovo a právne totožných nekomplikovaných veciach, v ktorých v podstate úkon prevzatia a prípravy zastúpenia, ako aj ďalšie opakované úkony, vo viacerých takto hromadne podaných veciach splyvajú do jedného. Vypracovanie takto hromadne podaných žalôb a iných úkonov spočíva v prepísaní niekoľkých údajov týkajúcich sa osoby žalovaného a skutkového deja (niekoľko údajov o výške a zložení žalovanej sumy) a je spravidla zabezpečené automatizovane softvérovými aplikáciami, s čo najmenším podielom ľudskej práce. Preto nie je dôvodné, aby v takýchto veciach bola náhrada trov konania počítaná výlučne podľa § 10 a § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. za každý úkon právnej služby samostatne. Z podobnej filozofie vychádza napr. ustanovenie § 14b českej vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odmenách advokátov, podľa ktorého odmena advokáta v podobných prípadoch napr. vo veci s tarifnou hodnotou od 30.000,- Kč do 50.000,- Kč je stanovená paušálnou sumou 500,- Kč za úkony právnej služby do podania návrhu (t.j. spravidla dva až tri úkony: prevzatie zastúpenia, predžalobná výzva a podanie návrhu), za ktoré štandardná odmena podľa § 7 zmienenej vyhlášky predstavuje pri tarifnej hodnote 50.000,- Kč sumu 6200,- Kč (pri dvoch úkonoch) resp. 9.300,- Kč (pri troch úkonoch); reálny nárok na náhradu trov právneho zastúpenia tak predstavuje napr. len 5,5 - 8 % štandardnej odmeny advokáta resp. 1 - 1,66 % tarifnej hodnoty predmetu sporu. Tiež podľa bodu 29 preambuly nariadenia ES č. 861/2007 by mal súd nariadiť, aby žalovaný bol povinný zaplatiť iba trovy konania, vrátane napríklad aj všetkých nákladov vyplývajúcich zo skutočnosti, že sa žalobca nechal zastupovať advokátom, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky alebo ktoré sú nevyhnutné.

10.Advokátska tarifa (§ 10 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) je pritom nastavená v nepriamej úmere k tarifnej hodnote pohľadávky od 100 a viac % tarifnej hodnoty pohľadávky (16,60 Eur a nižšie) až po 1,46 a menej % tarifnej hodnoty pohľadávky (od 33.193,92 Eur vyššie). Nepomer nároku na náhradu trov právneho zastúpenia je pritom najvýznamnejší práve v drobných sporoch a osobitne významný je najmä v prípadoch opakovaného uplatnenia skutkovo a právne totožných nárokov nenáročných na odbornú úroveň práce advokáta a preto charakteristických používaním formulárových žalôb a iných podaní, čomu zodpovedá aj použitie generálneho splnomocnenia žalobcu udeleného jeho advokátovi bez špecifikácie konkrétnej veci.

11.Právna norma upravujúca výšku náhrady trov právneho zastúpenia vyjadrená vo vyhláške č. 655/2004 Z. z. by zjednodušene mohla byť vyjadrená tak, že za urobenie určitého počtu úkonov v určitej tarifnej hodnote patrí advokátovi odmena v určitej výške. Aplikácia tejto normy na skutkový stav, v ktorom advokát prevezme k zastupovaniu 1000 skutkovo a právne rôznych vecí tak, že ani jedna z nich nie je aspoň v jednom znaku (t.j. skutkovom stave alebo právnom posúdení) zhodná s inou, čo znamená, že každé písomné podanie (výzva, žaloba, vyjadrenie) advokát nepoužije viac ako raz, má za následok, že advokátovi vznikne nárok na tarifnú odmenu za každý úkon samostatne vo vyhláškou stanovenej výške. Aplikácia tej istej normy na skutkový stav, v ktorom advokát prevezme k zastupovaniu 1000 skutkovo a právne totožných vecí jedného klienta (spravidla týkajúcich sa spotrebiteľských záväzkov vzniknutých v určitom období na základe toho istého formuláru jednej adhézne zmluvy a jej rôznych verzí), v ktorých produkuje obsahovo rovnaké formulárové podania (výzvy, žaloby, vyjadrenia) odlišné len osobou žalovaného a niekoľkými údajmi týkajúcimi sa skutkového stavu, teda skutkový stav vo všetkých podstatných znakoch odlišný, nemôže viesť k tomu istému záveru, pretože dve tak odlišné skutkové podstaty obsiahnuté v hypotéze právnej normy, nemôžu byť v dispozícii právnej normy spojené s rovnakým právnym následkom. Práve tento zásadný rozdiel v skutkových znakoch je dôvodom pre teleologickú redukciu nároku žalobcu na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia. Naozaj dôvodne a účelne vynaložené náklady (§ 251 CSP) ani z pohľadu ustanovenia § 255 CSP (a už vôbec nie z pohľadu ustanovenia § 257 CSP) nemusia znamenať automatický nárok na

náhradu trov právneho zastúpenia v základe a vo výške určenej matematicky presne podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (napr. Lavický P. a kol., Moderní civilní proces, Masarykova univerzita Brno 2014 s. 152-154 a ďalšia literatúra a judikatúra tam uvedená).

12.Z uvedených dôvodov preto o nároku žalobcu na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu zaplateného súdneho poplatku za žalobu a relatívne k hodnote žalovanej pohľadávky primeranej náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby, pričom takto priznaná náhrada trov právneho zastúpenia bude predstavovať 1/3 štandardnej odmeny advokáta (prevzatie zastúpenia, podanie žaloby, vyjadrenie k odporu) a zodpovedá svojou výškou 16,73 % tarifnej hodnoty pohľadávky. Stanoviť pomer nároku na náhradu trov konania pritom možno nielen percentom alebo zlomkom, ale aj akokoľvek inak - najmä slovným spojením vyjadrujúcim rozsah nároku na náhradu trov konania jednoznačným a určitým spôsobom. Súd prvej inštancie zvažil všetky aspekty rozhodovania o dôvodoch hodných osobitného zreteľa rovnako aj dopad rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania na obe strany sporu, pričom nezistil rozpor takéhoto rozhodnutia ani s právom na spravodlivý proces ani so zásadami elementárnej spravodlivosti, ani s pozitívnym právom, keď nárok na náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (podzákonný predpis) možno modifikovať napr. podľa ustanovenia § 257 CSP. Priznaný nárok na náhradu trov konania zohľadňuje tiež skutočnosť, že žalovanému s ohľadom na jeho osobné a majetkové pomery bolo umožnené dlh zaplatiť v splátkach a bolo by proti zmyslu posudzovania tejto žiadosti žalovaného, aby jej následkom bolo aj neprimerané zvýšenie povinnosti žalovaného zaplatiť náhradu trov konania, pričom s ohľadom na procesný postup žalovaného (uznanie nároku) zastúpenie žalobcu odborné právne znalosti ani nevyžadovalo. Súd zohľadnil tiež skutočnosť, že zastúpenie žalobcu advokátom nebolo úplne nevyhnutné s ohľadom na nenáročný skutkový a právny stav uplatňovaných pohľadávok, ktoré navyše žalobca ako štátna organizácia uplatňoval dlhodobo bez problémov sám bez využitia zastúpenia advokátom.

13.Z dôvodu hospodárnosti konania súd týmto rozsudkom rozhodol okrem nároku na náhradu trov konania aj o výške trov. Odvolanie proti výroku o náhrade trov konania je však podľa § 357 písm. m) CSP prípustné len do časti výroku o nároku na náhradu trov konania (a nie aj proti výške); časť výroku o výške náhrady trov konania však ako závislý výrok nenadobudne právoplatnosť skôr ako výrok o nároku na náhradu trov. V prípade zmeny výroku o nároku na náhradu trov konania odvolacím súdom o výške náhrady trov konania rozhodne znovu súd prvej inštancie samostatným uznesením.

14.Výška náhrady trov konania predstavuje zaplatený súdny poplatok za žalobu vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby 18,26 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), paušálna náhrada nákladov 8,84 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) a DPH 20 % vo výške 5,42 Eur (§ 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), trovy právneho zastúpenia teda spolu predstavujú 32,52 Eur.

15.O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP tak, že s prihliadnutím k súčasnej sociálnej situácii žalovaného povolil žalovanému splácať dlh žalobcovi v mesačných splátkach vo výške 20,- Eur určenej s prihliadnutím k možnostiam žalovaného tak, aby jeho sociálna existencia nebola ohrozená prípadnou exekúciou a pritom pohľadávka žalobcu by bola zaplatená približne v lehote jedného roka. Určené splátky sú splatné vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc od 30.11.2017 do zaplatenia pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky riadne a včas. Žalobca takýmto určením splatnosti dlhu žalovaného nebude neprimerane dotknutý na svojich právach, pretože v prípade omeškania žalovaného so zaplatením jednej splátky stane sa splatným celý dlh žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné okrem prípadu odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia; odvolanie z tohto dôvodu možno podať na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie

odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).